

Kiinasta kuuluu

Michael Howard kirjoittaa uutiskirjeessä 2010-07:

Rakkaat ystävät ja työtoverit,

Pastori Roz ja minä olemme juuri palanneet Kiinasta 13 päivää kestäneen vierailun jälkeen ja olemme yhä häkeltyneitä useista syistä.

Ensinnäkin kehityksen määrä ja vauhti on siellä täysin uskomatonta ja itse asiassa melko pelottavaa. Kaikki on valtavan suurta, rakennuksista ja teistä aseisiin ja puistoihin. Asuimme yhdessä Shanghain "maalaislähiössä", joka oli suunnilleen Minneapolisin kokoinen. Shanghain ympärillä on seitsemän sellaista lähiötä, ja Shanghain väkiluku on nyt lähes 32 miljoonaa. Emme kuitenkaan tunteneet kertaakaan oloamme ahtaaksi, koska kaikkialla missä kuljimme, kadut, valtatiet ja bulevardit olivat superleveitä ja niiden reunoille oli aina istutettu kukkia, pensaita ja puita. Kaikki ihmiset olivat ahkeria ja erittäin vieraanvaraisia.

Toiseksi, koko 13-päiväisen vierailumme aikana emme nähneet kertaakaan taivasta tai aurinkoa, minne sitten menimmekin. Se ei ollut masentavaa, mutta minun on myönnettävä, että oli ihanaa palata aurinkoiseen Afrikkaan säteilevän sinisen taivaan alle.

Kolmanneksi mikään ei pysähdy. Saavuimme Guangzhouhun (Kantoniin) paksussa savusumussa, ja sieltä lensimme keskellä yötä jatkolennolla Hangzhouhun, jonne laskeuduimme paksussa savusumussa. Itse asiassa kone täytyi ohjata portilleen sen edessä ajavalla autolla, jossa oli suuri vilkkuva nuoli. USA:ssa tai Euroopassa lentokentät olisi suljettu, mutta ei Kiinassa ³/₄ JA homma toimii. Enpä usko, että kiinalaiset olisivat pysäyttäneet lentoliikennettä minkään tuhkapilven takia. Länsimaissa on tultu liian tietoisiksi turvallisuudesta ja standardeista, jotka tukahduttavat nyt kehitystä.

Neljänneksi, emme missään vaiheessa nähneet roskaa tai romuja! Kiinalaiset ovat superälykkäitä. He lähettävät kaikki halvat romut länteen tyydyttämään länsimaalaisten kyltymätöntä tavaranhimoa. Viidenneksi, mikään ei ole halpaa, ei myöskään ruoka. Kuudenneksi, kaikki on hyvässä järjestyksessä eikä ihmisvirta missään vaiheessa pysähdy. Tämä on silmiinpistävää kaikissa turvallisuustarkastuksissa, varsinkin lentokentillä. Lentokentän turvatarkastuksissa ei ole tungosta, tönimistä, tuuppimista eikä paniikkia niin kuin useissa länsimaissa. Tarkastuksen läpi pääsee vain yksi ihminen kerrallaan. Siellä lattiat ja matot ovat erittäin puhtaita ja ihmisille annetaan muoviset jalkasuojat, kun he riisuvat kenkensä. Tämä järjestys toimii nopeammin kuin Lontoon, Pariisin, Las Vegasin tai Dullesin sekasorto.

Viimeiseksi ja mikä merkittävintä, emme missään vaiheessa kohdanneet ainoatakaan uskovaa. Näimme kaikkialla Buddhan patsaita ja temppeleitä ja vain yhden kirkkorakennuksen Pekingissä, mutta emme tavanneet yhtään uskovaa. Aina kohdatessamme englannintaitoisia ihmisiä kerroimme olevamme kristittyjä ja jaoimme evankeliumin sanomaa. Tämä sai ihmiset häkeltymään merkittävästi, ja he kertoivat avoimesti: "Meistä on ihanaa asioida kanssanne, koska teillä on sellainen toivo ja rauha. Koemme sen säteilevän

teistä.” Olimme hyvin tietoisia siitä, miten valtavasti Kiinassa tarvitaan evankeliumia. Tärkeä opetus: älkää koskaan matkustako Kiinaan ottamatta mukaan traktaatteja. Lukemattomat sadat miljoonat ovat ratkaisulaaksossa, ja on vain harvoja, jotka kertovat heille evankeliumia. Kiinaan matkustavien länsimaalaisten suuri enemmistö menee sinne liiketoiminnan, ei evankeliumin tähden. Se tuo mieleeni sen, miten Japani pyysi lähetyssaarnaajia toisen maailmansodan jälkeen eikä kukaan lähtenyt. Nyt Kiina huutaa TOIVOA ja länsimaalaiset käyvät Kiinassa liikematkoilla eivätkä evankeliumin tähden. Aiommeko synnyttää vielä suuremman Japanin kaltaisen tilanteen, koska vain harvoilla on näky Kiinan tavoittamisesta? Olin voimakkaasti tietoinen siitä, että Kiinan etsikkoaika ei ole vielä tullut. Tiedostan kyllä, että Kiinassa toimii kristillisiä palvelujärjestöjä ja että siellä on valtavan suuri maanalainen seurakunta, mutta tämä ei ota huomioon sitä, että Kiinan väkiluku on viisi kertaa USA:n ja kaksi kertaa Euroopan väkilukua suurempi eikä evankeliumia voi edelleenkään julistaa vapaasti. Se oli sydäntäsärkevää. Voi vain arvailla, miten kauan tilaisuus pysyy avoimena, mutta meillä on tämä hetki.

Kiinasta on nopeasti tulossa valtava materialistinen yhteiskunta, jossa jokainen tavoittelee omia autoja, pesukoneita, liesiä, jääkaappeja ja tietokoneita. Viimeisimmässä taistelussa Kiinan hallituksen ja Googlen välillä on paljastunut, että Kiinassa yli 400 miljoonaa ihmistä käyttää Googlea, ja se on nyt heidän suurin markkina-alueensa. Kuka välittää Jeesuksesta tällä valtavalla markkina-alueella? Eräs liikemies kutsui meidät illalliselle, ja koko ruokailun ajan hän puhui siitä eliittiravintolasta, jossa söimme $\frac{3}{4}$ miten paljon rahaa hän siellä käytti ja miten paljon ateriat maksoivat $\frac{3}{4}$ kaikki vain tehdäkseen vaikutuksen. Missä on Jeesus? Kaikkiällä, missä matkustimme, näimme kauppiaita, joissa myytiin Rolls-Royceja, Maserateja, Lamborghineja, Porscheja, Ferrareja, Aston Martineja ja Mercedeksiä. Mutta missä on Jeesus? Kylyttömässä rikkauden himossa Jeesus on unohtunut, ja se on pelottavaa. Jeesuksen sanat kaikuivat korvissani yhä uudelleen: ”Niin kuin Noan päivinä...”

Lukemattomat sadat miljoonat eivät tunne ihanaa tarinaa siitä, miten rakastava Jumala tuli maailmaan kadonneen ihmiskunnan tähden. Lukemattomat sadat miljoonat ovat ratkaisulaaksossa odottaen näkevänsä valon. Lukemattomat sadat miljoonat eivät koskaan kuule evankeliumia, ellen elä sitä heidän edessään. Lukemattomat sadat miljoonat tarvitsevat Jeesusta eivätkä edes tiedä sitä, joten heidän elämänsä on pelkkää olemassaolon taistelua tai räikeää materialismia. Ei ihme, että Herra kutsui minut Kiinaan vuosia sitten, ja Hänen aikansa tulee.

Olen vahvasti tietoinen siitä, miten suuri kunnia meillä on
tuntea Hänet ja miten etuoikeutettuja olemme saadessamme palvella Häntä. Älä
koskaan pidä pelastustasi itsestäänselvyytenä!